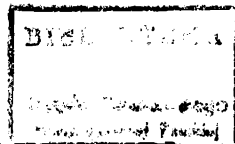

Warszawa, dnia 1 lutego 1954 r.

URZĄD PATENTOWY

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 35500

Kl. 63 c, 51/02

Główny Instytut Mechaniki
(Warszawa, Polska)

^{20/} **Pierścień hamulcowy/hamulców wielotarczowych**

Udzielono patentu z mocą od dnia 13 maja 1950 r.

Przedmiotem wynalazku jest pierścień hamulcowy, podzielony na wiele wycinków. Pierścienie tego typu są stosowane do sprzęgieł wielotarczowych. Aby móc pierścienie wymienić bez rozmontowywania sprzęgła są one łączone z czterech części w ten sposób, że linie podziału jednej grupy połówek są przesunięte w stosunku do drugich. W stanie gotowym do pracy wycinki te tworzą sztywny pierścień. Pierścień według wynalazku różni się od dotychczas stosowanego przegubowym połączeniem wycinków. Wycinki te tworzą łańcuch przegubowy, którego ogniwa mogą przy przeciążeniach ustawiać się tak, że nie wystąpią w nich żadne różnice napięć i związane z nimi szkodliwe odkształcenia. Dzielenie pierścieni na wycinki, których liczbę ustalić można na drodze doświadczeń, zabezpiecza je przed złamaniem. Złamania pierścieni hamulcowych o jednolitej sztywnej budowie występują przy ich wysokim obciążeniu. Zakleszczanie małego odcinka między tarczami powoduje wadliwe działanie hamulca.

Końce odcinków pierścieni mogą być ze sobą połączone przegubowo albo ułożyskowane we wgłębieniach, utworzonych przez występy tarcz

i pierścieni hamulcowych. Występy te posiadają otwory i są objęte płytkami, tworząc w ten sposób przeguby. Na rysunku przedstawiono kilka przykładów rozwiązań pierścienia hamulcowego według wynalazku, przy czym fig. 1 przedstawia część pierścienia hamulcowego, którego występy na końcach odcinków zabezpieczają pierścień przed obrotem, fig. 2 — zabezpieczenie przed obrotem pierścienia za pomocą płytek obejmujących końce wycinków, fig. 3 — przekrój wycinka wzdłuż linii A — A na fig. 2, fig. 4 — pierścień z przegubami utworzonymi na końcach wycinków w postaci wgłębień, w które wchodzi odpowiednio ukształtowane końce sąsiednich odcinków, fig. 5 — przekrój wzdłuż linii B — B na fig. 4 pierścienia hamulcowego, a fig. 6 — widok z przodu płytki łączącej dwa sąsiednie wycinki pierścienia hamulcowego.

Wycinki 1 pierścienia hamulcowego są pokryte okładziną cierną. W pierścieniach hamulcowych według fig. 1, 2, 3 i 6 wycinki na swych końcach są zaopatrzone w występy, które zostają połączone za pomocą płytek 4 i nitów 5. Płytki 4 tworzą kliny, które zagłębiając się w rowkach 6 piasty koła uniemożliwiają pierście-

niom obracanie się. W pierścieniach hamulcowych według fig. 4 i 5 wycinki 1 i ich okładzina 2 tworzą wgłębienie 8, w które, wchodzi odpowiednio ukształtowany koniec 9 przyległego wycinka pierścienia. Do zabezpieczenia przeciw obracaniu się pierścieni służą widełki 10, połączone z wycinkami pierścienia i obejmujące kołki 11 zamocowane w piaście koła.

Zastrzeżenia patentowe

1. Pierścień hamulcowy hamulców wielotarczowych, podzielony na kilka wycinków,

znamienny tym, że wycinki (1) są wzajemnie połączone za pomocą przegubów, wykonanych z płytek (4) i nitów (5).

2. Pierścień hamulcowy według zastrz. 1, znamienny tym, że płytki (4) są zaopatrzone w widełki (10), zabezpieczające wycinki pierścienia hamulcowego przeciw obracaniu się.

Główny Instytut Mechaniki

